

Livet er i højeste Grad bundet, Tjenesten reglementeret fra Morgen til Aften i de mindste Smaating, der er mere Disciplin, end Folk holde af, større Fordringer til Arbaaggenhed, Konduite og Omloeb, med paafølgende Straf for Forsømmelse, end de i noget Forhold ellers ere vantte til, og selve Tjenesten formindsker i Længden deres Eigner til rent fysisk Arbejde. — Kredsen af Kvalificerede er derfor begrændset. — Ved lang Erfaring har det vist sig, at kun Landalmuen, især efter fuldført Børnepligt, afgiver et rigtigt brugbart Stof. Haandværksklassen, og Kjøbstadklassen overhovedet, give kun maadelige Elementer. — Udlændinge, hvilke ogsaa ere forsøgte, ere ganske ubrugelige. Smidlertid har Anstalten først i de sidste 2 Aar savnet den fornødne Tilgang, men i den Tid have Bannfælgighederne været i bestandig Stigen. — Ved de store Udvandringer, de store Byggeforetagender og Jernbaneanlægget er Daglønnen stegen til 5 Mk., og der har været Tider, hvor Oppassere i større Antal forlode Anstalten for at tage Dagleie. — Siden April har Anstalten paa denne Maade omtrent fornyet sit hele Oppasserpersonale, og man har været nødt til, da slet ingen Tjenesteføgende meldte sig fra Egnen, at lade Oверосынет reise til Fredericia for at fæste Syder og sætte sig i Forbindelse med den slesvigske Komite. — Derved og ved at gøre Tjenesten fra maanedsvis til halvvaarlig er Bannfælgigheden foreløbigt overvunden, men en Gjentagelse vilde let demoralisere Tjenesten. — Da Lønnen, engang forhøiet, neppe mere lader sig nedsætte igjen, og da det dog er muligt, at Forholdene igjen kunde forandre sig til det Gamle, har man dog troet foreløbigt at burde se Tiden an, forbeholdende sig, hvis Bannfælgighederne skulde blive uovervindelige, at komme frem med en særlig Indstilling om Forhøielse i Oppasserlønnen, saa at Oppasserne kunne konkurrere med Egnens mere betroede Dyende i Løn.

Den til Præsten foreslaaede Løn 400 Rd. er bleven ansat dels i Analogi med den jydsk Anstalts Budget, dels med Hensyn til det for i Aar af Ministeriet bevilgede Beløb til Præsten 100 Rd. for hans frivillige maanedlige Gudstjeneste i Anstaltens Kapel. — En ugentlig Gudstjeneste og Besørgelsen af alle Ministerialia syntes altsaa passende at betinge en Løn af 400 Rd. — I denne Løn menes fremdeles indbefattet Betalingen for den simple Fordspaakastelse, der nu udredes af vedkommende Sogne.

Da Direktionen ved de mange store Arbejder, der paahvile Anstalten i denne Tid udenfor dens ordinære Tjenesteplichter, ikke gjennem Overlagen har set sig istand til endnu at overkomme at faa udarbejdet Forslag til et nyt Regulativ for Anstalten, men i nærmeste Fremtid haaber at skulle faa det færdigt, har man i Indstillingen til Budgettet ikke troet at turde foregribe dette. Direktionen har imidlertid tænkt sig at ville indstille følgende Paragraph derom:

„For de af Anstaltens Patienter, der enten af Helbredshensyn ikke kunne deltage i Menighedens fælles Gudstjeneste i Sognets Kirke eller foretrække at besøge Anstaltens eget Kapel, er indrettet en Gudstjeneste paa alle Søn- og Helligdage paa Anstalten selv. Præsten i Landsognet eller i et Naboogn eller en anden ordineret Mand, der dertil bekliffes af Ministeriet, udfører saavel denne Tjeneste som alle andre Ministerialia sammeledes, ligesom han ogsaa i Overensstemmelse med de ham ved hver enkelt Leilighed givne Meddelelser om den Syges Sindstilstand udfører den sædvanlige spectielle Sjælesorg, naar han dertil af Overlagen opfordres, hos saadanne Patienter, som maatte ønske det.“

Hermed formenes de forskjellige Fordringer med Hensyn til Præstens særlige Stilling ved en saadan Anstalt at være fyldstgjorte. — Der er sørget for, at den religiøse Trangs Tilfredsstillelse hos Patienter beholder det Frivillighedens Moment, der er afgjørende for et religiøst Liv, og som der hidtil altid har været omhyggeligt vaaget over i Anstalten.